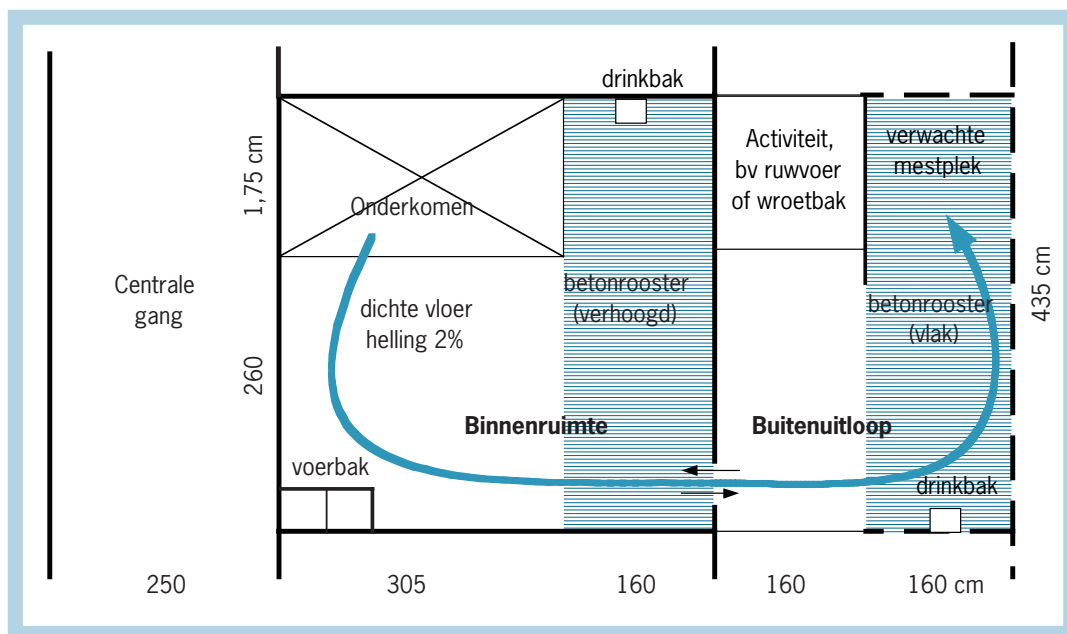

Een logisch hok voor biologische vleesvarkens

Herman Vermeer en Henk van der Mheen

Hokken van biologische vleesvarkens willen we graag schoon houden met behulp van hokvorm en -inrichting. Een schoon hok zorgt immers voor minder arbeid, emissie en gezondheidsrisico's! De verwachting is dat activiteit op plaatsen waar de varkens niet mogen mesten de mogelijke mestplek tot een minimum beperkt.

Figuur 1. Plattegrond van een hok voor 15 biologische vleesvarkens met 1,3 m² binnenruimte en 1,0 m² buitenruimte per varken; de uitloop is voor driekwart overkapt, zodat de helft van het rooster in de open lucht ligt; de gekleurde lijn met pijl geeft de gewenste route van liggen naar mesten weer

Biologische vleesvarkens krijgen veel ruimte ter beschikking: 1,3 m² binnenruimte en 1,0 m² buitenruimte per vleesvarken vanaf 85 kg. In totaal zo'n 2,5 keer meer oppervlak dan gangbare vleesvarkens. Minstens de helft van het vloeroppervlak moet uit dichte vloer bestaan.

Het verstrekken van stro leidt ertoe dat men vaak voor betonroosters kiest. Driekantroosters hebben een minder goede doorlaat van stromest. De proefafdeling van de nieuwe biologische vleesvarkensstal in Raalte heeft daarom verhoogde betonroosters. Vuil stro en eventueel vocht komen dan direct in de kelder waarin een mestschuif ligt, zonder in aanraking te komen met de roosters.

Mestgedrag sturen

Biologische varkens mesten weinig binnen, omdat vooral de buitenuitloop erg in trek is als mestruimte. Van jongs af aan leren biologische biggen dat de uitloop het toilet is: het klimaat is er vaak minder prettig om te liggen, het is er rustig en er is contact met de burens. Wel is het lastig dat de varkens de dichte vloer op de buitenuitloop bevuilden. Op die dichte vloer bevinden zich altijd één of twee rustige hoeken waar ze graag mesten en urineren. Door in de ene hoek de uitgang naar buiten te maken en in de andere hoek ruwvoer of wroetmateriaal te verstrekken (zie figuur 1) zijn ze minder aantrekkelijk als mestplaats.

Ook de plaats van de drinkbak stuurt het mestgedrag. Vaak is de mest- en urineerplek maar een klein stuk van de drinkbak

verwijderd. In een systeem met droogvoer volgt drinken op eten en volgen mesten en urineren vaak op drinken. Zorg er daarom voor dat deze "functiegebieden" in een logische volgorde in het hok te vinden zijn. Figuur 1 toont een duidelijke route langs de functiegebieden voor liggen (onderkomen), eten, drinken en mesten.

Inrichtingen buitenuitloop

De vraag is of we voldoende activiteit veroorzaken met alleen ruwvoer of een wroetgelegenheid of dat een extra drinkbak onmisbaar is. Daarom is er onderzoek gestart naar verschillende inrichtingen van de buitenuitloop. We vergelijken het mestgedrag in de situatie met en zonder ruwvoer of wroetgelegenheid op de buitenuitloop. We kijken ook naar het mestgedrag in situaties waarbij de varkens binnen en buiten kunnen drinken. Bovendien onderzoeken we het effect van een schoon hok en een kleine mestplek ten opzichte van een vuil hok op emissies en parasitaire infectiedruk. Dit in samenwerking met IMAG en de divisie Infectieziekten van de Animal Sciences Group.